

Алеко Константиновъ, или както всички го наричаме само *Алеко*, се е родилъ на 13 януарий 1863 година въ гр. Свищовъ. Тукъ прекаралъ той и раннитѣ си детски години подъ нѣжнитѣ грижи на любеща майка и строгъ баща, въ широка хубава къща, кацнала на самия брѣгъ на „тихия бѣлъ Дунавъ“ която на 16 май т. г. биде превърната въ Музей „Алеко Константиновъ“. Отъ балкона на бащината си къща предъ очитѣ на малкия Алеко се откривала безкрайна гледка далечъ задъ Дунава, чакъ до дето влашкитѣ полета се губятъ въ замъглената долина. Въ тая къща, една отъ най-хубавитѣ въ Свищовъ, презъ освободителната война (1877 г.) руския царь, Освободителя Александъръ II, прекаралъ нѣколко дни, когато войскитѣ му минавали Дунава по дървенъ мостъ, за да навлѣзатъ въ България. Ония хубави дни Алеко отпосле си спомнялъ съ голѣмо вълнение и поржчалъ на близкитѣ си, за споменъ, че цартъ е живѣлъ у тѣхъ, да поставятъ бюста му въ стаята, дето е спалъ.

Въ невръстни години Алеко билъ слабо и неджгаво дете. Колкото билъ веселъ и шеговитъ като възрастень, толкова боязливъ и свѣнливъ билъ като дете. Вмѣсто да играе съ децата на улицата, виждали го често сврѣнъ въ нѣкой кътъ на стаята или пъкъ, плахо затулилъ лице въ прегръдкитѣ на майка си, слушалъ да му разказва приказки за стари времена. За образованието на Алеко въ първитѣ му години много спомогналъ неговия просѣтень баща, който покрай другото умѣялъ изкусно да разказва.

Когато навършилъ 11 години, Алеко постъпилъ въ Габровската гимназия — това било 3 години преди освобождението. Тукъ, още като гимназистъ,